Mýdlový Princ - Neckář, Václav

Já potkal ji sám, jak jsem si přál,
 a šel jsem přímo k ní a pak dál,
 mě ztuhnul obličej,
že těžko mohla číst mi z něj:

 Mám tě nejraděj!
 A pak tam byl on, mýdlový princ,

 A ptal se jak se má a dvojka jsem byl já.
 Ou, on zná asi kód, co dívkám říct,
 sako podle mód, on má jich víc
 a tvář jak půlměsíc hladce holenou,
 je pevný v kolenou a jde mu jako nic
 lov koček čili Míc, a přitom už je strýc,
 tak tohle je on, - ten hladký mýdlový princ,
 fešák, fešák ... Mám na něj vztek,
 to pro tu holku svou, moc úžasnou,
 ta jeho hvězda musí pohasnout.

 Až zase potkám ji sám, - jak jsem si přál,
 a půjdu přímo k ní, a ne dál,
 a zjasním obličej, aby mohla číst mi z něj:
 Mám tě nejraděj! Tak ať jde svou cestou
 mýdlový princ tvůj, pojď se mnou a buď má,
 ať jednička jsem já a ne ten
 : princ, ať jde svou cestou, mýdlový :